

GOIGS A LLAOR DE SANT VÍCTOR

MÀRTIR I PATRÓ DE LA VILA D'ARTÉS I EL SEU TERME - BISBAT DE VIC

Patró ferm de valentia,
LLUM I GUIA:
Feu Artés del Crist estrella
Víctor, màrtir de Marsella.

A Marsella, ciutat gal·la
on s'instal·la
el romà legionari,
serà tètric escenari
on prest s'exhala
l'odi al Màrtir del Calvari.
Per sa fe Víctor seria
LLUM I GUIA.
Feu Artés...

La mà indòmita romana
sobirana
del cabdill Maximia,
al Soldat que estén la mà
que el Crist demana,
persegueix amb gest tirà.
Per la fe que us conferia
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

A mans dels prefectes quèieu
i us somrèieu
de sa fe pels falsos Déus.
Indignats pels sermons greus
que Vós els feïeu,
no espereu els turments lleus.
Pel Soldat que el Verb ungia
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

De Maximia captiva
la fe viva
de valent Oficial,
amb pagana veu del mal
gens compassiva,
peus i mans us lliga igual.
Pel tremp dins la turba impia,
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

En presó, ferit encara,
fins la cara,
manteniu creences belles.
Un àngel fent meravelles
de fe us amara
convertint tres sentinelles.
Pel misteri que excel·lia,
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

Occits els tres cristians
sants guardians,
i assotat, oh Víctor en prova,
vau passar a una altra de nova
d'escollits sants:
davant Júpiter se us troba.
Pel peu vostre que el feria,
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

El peu que trencà la imatge,
d'un cop d'atxa
us tallaren enfollits.
Com diables perseguits
pel sant missatge
es feien més envilit.
Per la mort, que ja us espia,
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

L'iracund Maximia
us insultà
oh fervent Soldat invicte.
Vencedor, d'una fe estricta
de cristià,
espereu el veredicte.
Per l'heroica última via,
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

Sota una roda rocosa,
paorosa,
us deixaren magolat,
i després decapitat
amb ira afrosa.
Per 'xò en sou glorificat.
Pel gran Sant, que Déu volia
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

Dins el mar, amb vil conjura,
sepultura
el populatxo us donà.
Mes la mar us venerà
i en platja dura
entristida us va tornar.
Nova palma al cel lluia:
"LLUM I GUIA".
Feu Artés...

De la fe i la penitència
sou presència
com un far molt refulgent.
Soca ferma i resistent
de paciència
sempre a punt al sofriment.
Abrandant la torxa pia,
LLUM I GUIA:
Feu Artés...

Artés prega, Patró insigne,
com a signe
d'inefable protector,
que feu fèrtil la llavor
del seu camp, digne
d'una gran població.
De sa indústria i pagesia,
LLUM I GUIA,
Feu Artés...

Implorant-vos germania,
LLUM I GUIA,
Feu Artés del Crist estrella
Víctor, màrtir de Marsella.

V. Sant Víctor, feu-nos vencedors en el combat terrenal. R. Perquè puguem assolir, com Vós, la pau celestial.

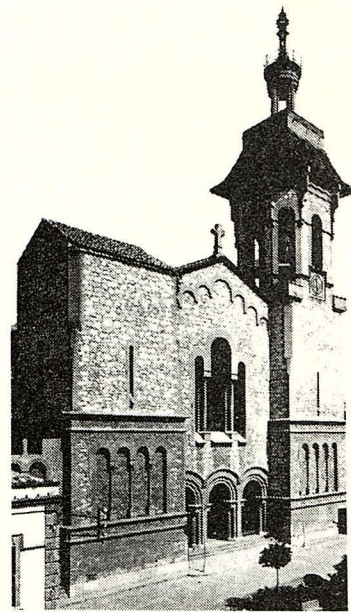
PREGUEM

Oh Déu: Pels mèrits del vostre gloriós màrtir sant Víctor, el nostre excels Patró, vetlleu per la vila d'Artés i el seu terme, perquè els seus veïns conservin i augmentin la fe en els vostres Manaments. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Tornada

Pa-tró ferm de va-len-ti-a llum i gui-a: Feu Ar-tés del Crist es-tre-lla, Víc-tor
màr-tir de Mar-se-lla, A Mar-se-lla ciu-tat gal·la on s'ins-tal·la el ro-
mà le-gi-o-na-ri se-rà tè-tric es-ce-na-ri on prest s'ex-ha-la l'o-di'l màr-tir del Cal-
va-ri. Per sa fe Víc-tor se-ri-a Llum i Gui-a: Feu Ar-

Lletra: Francesc Blancher i Puig Música: Popular Dibuix: Joan Vilanova

BREU BIOGRAFIA DE SANT VÍCTOR, MÀRTIR DE MARSELLA

Oficial de l'exèrcit romà de la guarnició de Marsella i fervorós cristià, en assabentar-se de l'arribada en aquesta ciutat de l'emperador Maximià amb el propòsit de fer més cruenta la persecució dels cristians, Víctor, va, de nit, de casa en casa dels seus germans de religió per tal d'enfortir-los en la fe.

Va caure, però, a mans dels espies de l'emperador, que el conduïren a presència dels prefectes Asteri i Eutiquí, els quals intentaren persuadir-lo del seu error com a cristià.

Els esmentats prefectes, davant la impossibilitat de convertir-lo a les devocions paganes, l'enviaren a l'emperador.

Furiós Maximià davant la fermesa en la fe cristiana de Víctor, el va fer lligar de peus i mans i ordenà deixar-lo a l'abast dels insults del populatxo.

Tot ensangonat, van tornar-lo als prefectes, però Víctor mantingué la mateixa enteresa d'esperit.

Superats altres turments i per segona vegada a la presó, se li aparegué un àngel que l'animà.

Meravellats i corpresos per tal aparició, van convertir-se al cristianisme els tres sentinelles que el vigilaven, Alexandre, Felicià i Longinos, els quals foren degollats, màrtirs de la fúria persecutòria i cruenta de Maximià.

Tres dies després de rebre el suplici d'uns assots, Víctor, fou obligat a encensar una estàtua de Júpiter. Però ell, en lloc d'encens, li donà una puntada de peu que la trossejà.

Foll d'ira l'emperador, li va fer tallar el peu sacríleg. Després el va fer tirar sota una roda de molí que el magolà.

Per fi va morir decapitat, i el cadàver, junt amb els dels tres sentinelles convertits, fou tirat al mar. Però Víctor va ser recollit a la platja i enterrat dignament pels cristians.

En el lloc on va ser enterrat, Cassià, el segle cinquè va construir el cèlebre Monestir de Sant Víctor de Marsella.

Sembla que fou l'any 303 el de la seva cruenta mort (segle IV).

L'Església recorda la memòria d'aquests quatre Sants màrtirs el dia 21 de juliol.

(Les notes bibliogràfiques del Sant han estat recollides de diferents Enciclopèdies i Textos importants, i la lletra de les estrofes adaptades a la música popular tradicional.)